

Muzeului de istorie a municipiului București, astăzi, cind s-au transformat în realitate cuvintele lui Nicolae Bălcescu din 1850: „...Va veni ziua fericită, ziua izblîndirii, cind omenirea întreagă

se va scula...; atunci nu va mai fi nici un om roo
nici nație roabă, nici om stăpân pe altul, nici popor
stăpân pe altul, ci domnia Dreptății și Frăției!“.

Aurora BĂDILĂ

„MĂRTIŞORUL — UNIVERS ARGHEZIAN”

În urmă cu cinci ani, la 14 iulie 1967, se stingeau din viață autorul „Florilor de mucigai”, Tudor Arghezi, despre care G. Călinescu spunea în 1927 că îl socotește drept „cel mai mare poet contemporan al nostru” (volumul „Ulysse”).

Ca un gest de profund respect față de cel ce prin ale sale *cuvinte potrivite* a înnobilat cu sensuri noi limba noastră românească, în ziua Implinirii celor cinci ani, în 1972, a fost adus un delicat omagiu, chiar la locul „așezământului Mărțișor”, care va continua să-și primească cu aceeași ospitalitate prietenescă musafirii, devenind casă memorială.

Muzeul literaturii române, sprijinit de familia scriitorului, Mitzura și Baruțu Argezi, a inaugurat în acest cadru expoziția omagială „Mărțișorul — univers argezian”, organizată în interiorul miniatural al atelierului uitipografic, ce poartă denumirea „Potograful Mărțișor”, care amintește insușirile de „scriitor și mestер tipograf” ale lui Tudor Arghezi.

În mijlocul unui mare grup de iubitori ai artei arghiene, Alexandru Oprea, directorul Muzeului literaturii române, a rostit un cuvânt de salut, evocând perioada plăsmuirii altitor creații cunoscute ale mareului poet.

După cuvintele scriitorului Paul Anghel, apropiat colaborator al edițiilor volumelor de opere arghiene, au fost invitați actorii Lia Sahighian,

Irina Petrescu, Lucia Mureșan, Nicolae Brancomir și Virgil Ogășanu, care au citit stihuri de adincă emoționalitate din opera poetului.

În grădina Mărțișorului, gazdele, Mitzura și Baruțu Argezi, au adresat o caldă invitație celor de față de a trece pragul locuinței maestrului Argezi, a cărei poartă va rămâne „de-a pururea deschisă”. Vizitarea interioarelor Mărțișorului, „pațria literaturii mele” — cum o numește Argezi în insușirea aproape 30 de ani de robușetea făuritorului de „slove de foc”, a încheiat festivitatea omagială.

Ritmul cadențat al „Testamentului” răsunind în foșnetul umbros al pomilor roditori din curtea Mărțișorului, expoziția omagială și deschiderea casei memoriale au oferit vizitatorilor o atmosferă caldă, umână, proprie nostalgiei versurilor poetului. Un gînd frumos unanim s-a îndreptat spre cel ce și-a făcut un crez din locuință sa: „..., Te-am ridicat pe-o coastă de izvoare | Și-imprejmîndu-ji linisteau cu astri, | Te las albind prin pomi din depărtare | Cuib fermecat, ca din cocori albaștri”.

Merită felicită ideea acestei manifestări de omagiu și promptitudinea infăptuirii ei, la prietenosul „Mărțișor”, în casa marei Argezi.

Aurora BĂDILĂ

DESCRIDERE CASEI MEMORIALE „OTILIA CAZIMIR”

fotografii, mape cu corespondență, mărturii ale epocii literare ieșene a Otiliei Cazimir.

Pe placă memorială sunt înscrise cîteva frumoase versuri:

Unde mi-e inima, florilor?
Dărâtă-l, demult, tuturor...
Cind o fi să mă duc,
să mă duc,

Pentru voi am să-ntîrzii din mers,
Să mai rup, să mai fur, să v-aduc,
Cite-un gînd, cite-un vis, cite-un vers...

Otilia Cazimir

La festivitatea inaugurală a luat parte o numerosă asistență — iubitori ai poeziei, cititori și admiratori ai Otiliei Cazimir; cuvinte omagiale au rostit prof. Ioan Arhip, directorul Complexului muzeistic Iași, și prof. univ. dr. doc. Constantin Ciopraga.

Liviu RUSU

Simbătă, 10 iunie a.c., la Iași, a avut loc festivitatea de deschidere a Casei memoriale „Otilia Cazimir”, din str. Bucăinescu nr. 4. Casa păstrează întrocmai atmosfera în care a trăit și a creat scriitoarea, adăpostind obiecte de familie, manuscrise,